

PARAULES DE VIDA

«Estava malalt i em vau visitar» (Mt 25,36)

La malaltia existeix, i no lluny de casa nostra, quan no dintre de la nostra família. Quan gaudim de salut no pensem en els malalts que podem tenir ben a prop nostre. Amb el sofriment que comporta, la malaltia transforma la vida del qui la pateix i dels seus familiars més propers. Però s'esdevé un bon comunicador d'altres realitats humanes. Des d'ella es comprenen les febleses i limitacions de l'ésser humà. El malalt invita des de la seva pobresa a la solidaritat, a l'amor servicial i desinteressat, a viure uns valors evangèlics sovint oblidats: la gratuïtat de l'existència, la pobresa total, la capacitat de valorar allò realment important.

Des del sofriment es pot parlar de Déu d'una forma veritable i creïble, suscitar interrogants sobre el sentit de la vida i de la mort; es comprèn millor el Déu Pare que comparteix totalment i per amor el dolor humà. Llavors, la malaltia esdevé un sacrament de la presència

del Senyor. Per això l'Església ens convida a pregar perquè el Senyor, que va acollir amb amor als malalts, revifi en ells l'esperança i el do de la curació, i en nosaltres el gest concret de la solidaritat.

La malaltia pot desfigurar el cos i incapacitar-lo, però mai no degrada la grandesa i dignitat de l'home. El malalt és fill de Déu. En el malalt se'ns revela d'una manera especial el Déu que, encarnant-se, va viure també la soledat, l'angoixa, la impotència davant la mort; i amb la Creu assumia la feblesa i el sofriment de tots els homes. Al peu de la Creu, Maria. Ella acompanya amb amor i tendresa al seu Fill. Imitem a Maria, prop del qui pateix, vora del seu llit o la cadireta rodes: «estava malalt i em vau visitar».

És d'agradir el treball dels professionals de la salut, dels voluntaris i familiars que estan al costat dels malalts. El seu paper és insubstituïble. No oblidem els visitadors parroquials que acompanyen els malalts i les seves famílies, i col·laboren en l'atenció religiosa als hospitals i als domicilis. Totes les comunitats parroquials haurien de tenir equips de visitadors. Ells ajuden al malalt, i no poques vegades a la família. No oblidem que la malaltia pot enfonsar una persona o ajudar-la a madurar i viure en esperança.

El Papa Benet ens diu: «Podem intentar limitar el sofriment, lluitar contra ell, però no podem suprimir-lo... el que guareix l'home no és esquivar el sofriment i fugir davant el dolor, sinó la capacitat d'acceptar la tribulació, madurar en ella i trobar-hi un sentit mitjançant la unió amb Crist, que ha sofert amb un amor infinit» (SS 37). La missió dels visitadors en la pastoral de la salut és ajudar a viure la malaltia des de la fe.

† **Javier Salinas i Viñals**
Bisbe administrador apostòlic de Lleida

La diòcesis de Lleida es fa present en el funeral per la mare del bisbe Salines a Tortosa

La catedral de Tortosa va acollir el 15 d'abril una missa de funeral per la senyora Elisa Vinyals, mare del bisbe de Tortosa i administrador apostòlic de Lleida Javier Salinas, al complir-se un mes del seu traspàs. La missa fou presidida pel seu fill i concelebrada pel cardenal Carles, l'arquebisbe de Tarragona Jaime Pujol, els bisbes d'Urgell i Sant Feliu i el provicari tortosí. El bisbat de Lleida fou representat pel secretari general Mn. Daniel Turmo i el vicari judicial Mn. Antoni Agelat.

50 aniversari de la beatificació de santa Teresa Jornet

Ales 10 del matí del 27 d'abril de 1958, festa de la Mare de Déu de Montserrat, en presència del Col·legi Cardenalici i de la Sagrada Congregació de Ritus, fou llegit el document que declarava beata a Teresa Jornet i Ibars. Tot seguit fou descobert a l'altar major de la basílica de Sant Pere del Vaticà a Roma, un quadre que s'havia col·locat al centre de l'anomenada «Glòria de Bernini», representant a la nova beata amb dos àngels de genolls, adorant Jesucrist. Acte seguit es cantà una solemne «Te Deum» i se celebrà una Missa Pontifical. Per la tarda, el Papa Pius XII, envoltat del seguici papal i la Guàrdia Suïssa, traspassà la basílica de Sant Pere, per venerar la nova beata. A l'arribar a l'altar major, baixà de la cadira gestatòria, aixecà els ulls vers ella i s'agenollà per pregar.

D'Aitona, poble natal de la beata, assistiren el rector Mn. Josep Aranda; Mn. Joan Quer, fill del poble; la germaneta Caterina Astany, superiora de la residència d'Ancians Desemparats i la germaneta Martí Piñol; l'alcalde, Jacinto Martín; el conseller, Francesc palau i els nebot de la beata, Joan Jornet, Josep i Mariano Jornet.

Commemoració a Aitona

El diumenge 27 d'abril es compleixen cinquanta anys de la beatificació de la fundadora de les Germanetes dels Ancians Desemparats. Aitona ho commemorarà amb diver-

sos actes, iniciats la vigília amb una Missa a les Germanetes i tot seguit la projecció d'un power point de fotografies de la beatificació. Diumenge 27, a les 12 del migdia, inauguració de la nova il·luminació de l'església parroquial i memorial dels records dels actes més importants de la celebració a Lleida i Aitona. A les 12 del migdia, solemne Eucaristia d'Acció de Gràcies presidida pel bisbe Xavier Salinas i cantada per la Coral l'Harmonia. Es clourà amb la veneració de la relíquia de la Beata que fou canonitzada pel papa Pau VI un altre dia 27, el del mes de gener de 1974.

XXI Trobada de Campaners a Os de Balaguer

Os de Balaguer acull la XXI Trobada de Campaners i Fira de la Campana, organitzada per la Confraria de Campaners de Catalunya, que presideix el prevere diocesà Mn. Vicenç Alfonso. Dissabte 26, 8.30 tarda pregó de la trobada per Joan Ramon González, president dels Amics de la Seu Vella i concert pels «Joves Acordionistes del Pallars». Diumenge 27, 10 matí, rebuda campaners; 10.15, esmorzar de germanor; 10.30, mostra de tocs; 12 Missa a l'església de Sant Miquel presidida pel P. Francesc Gamissans, franciscà de Lleida. Tot seguit dinar de germanor i cloenda de la trobada amb homenatge als campaners.

DIUMENGE VI DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 8,5-8.14-17)

En aquells dies, Felip baixà a la província de Samaria, i predicava el Messies als de la regió. Unànimement la gent feia casa de Felip, després de sentir-lo i de veure els prodigis que feia: els esperits malignes sortien de molts posseïts, xisclant tant com podien, i molts invàlids o paralítics recobraven la salut. La gent d'aquella província se n'alegrà molt. Quan els apòstols, a Jerusalem, sentiren dir que Samaria havia acceptat la paraula de Déu, els enviaren Pere i Joan. Hi anaren, doncs, i pregaven per ells perquè rebessin l'Esperit Sant, que encara no havia vingut sobre cap d'entre ells; només havien estat batejats en el nom de Jesús, el Senyor. Pere i Joan els imposaven les mans, i rebien l'Esperit Sant.

▶ Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

Aclama Déu, tota la terra. / Canteu la glòria del seu nom, / canteu la seva fama gloriosa. / Digueu a Déu: / «Que en són d'admirables, les vostres obres!» R.

«Tota la terra es prosterna davant vostre / i canta la glòria del vostre nom». / Veniu a contemplar les gestes de Déu. / Que n'és d'admirable el que fa amb els homes! R.

Convertí la mar en terra ferma, / passaren el riu a peu eixut. / Ell és la nostra alegria, / Ell, que sempre governa amb el seu poder. R.

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me; / us contaré el que ha fet per mi. / Beneït sigui Déu: / No ha refusat la meua súplica, / ni m'ha negat el seu amor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 3,15-18)

Estimats, reverencieu de tot cor el Crist com a Senyor. Estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani la raó de l'esperança que teniu; però feu-ho serenament i amb respecte. Guardeu neta la vostra consciència; així els qui critiquen la vostra bona conducta de cristians, s'hauran d'avergonyar d'haver malparlat. Si és voler de Déu, val més sofrir per haver obrat bé que per haver obrat malament. També Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. En el cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida.

▶ Evangeli segons sant Joan (Jn 14,15-21)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; jo pregaré el Pare que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre. El món no el pot rebre, perquè no és capaç de veure'l ni de conèixe'l, però vosaltres sí que el coneixeu, perquè habita a casa vostra i està dins de vosaltres. No us deixaré orfes: tornaré a venir. D'aquí a poc, el món ja no em veurà, però vosaltres sí que em veureu, perquè jo visc, i vosaltres també viureu. Aquell dia sabreu que jo estic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres. El qui m'estima, és aquell que té els meus manaments i els compleix; el meu Pare l'estimarà, i jo també l'estimaré i me li faré conèixer clarament».

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 8,5-8.14-17)

En aquellos días, Felipe bajó a la ciudad de Samaría y predicaba allí a Cristo. El gentío escuchaba con aprobación lo que decía Felipe, porque habían oído hablar de los signos que hacía, y los estaban viendo: de muchos poseídos salían los espíritus inmundos lanzando gritos, y muchos paralíticos y lisiados se curaban. La ciudad se llenó de alegría. Cuando los apóstoles, que estaban en Jerusalén, se enteraron de que Samaría había recibido la palabra de Dios, enviaron a Pedro y a Juan; ellos bajaron hasta allí y oraron por los fieles, para que recibieran el Espíritu Santo; aún no había bajado sobre ninguno, estaban sólo bautizados en el nombre del Señor Jesús. Entonces les imponían las manos y recibían el Espíritu Santo.

▶ Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

Aclamad al Señor, tierra entera; / tocad en honor de su nombre, / cantad himnos a su gloria. / Decid a Dios: «¡Qué temibles son tus obras!» R.

Que se postre ante ti la tierra entera, / que toquen en tu honor, / que toquen para tu nombre. / Venid a ver las obras de Dios, / sus temibles proezas en favor de los hombres. R.

Transformó el mar en tierra firme, / a pie atravesaron el río. / Alegrémonos con Dios, / que con su poder gobierna eternamente. R.

Fieles de Dios, venid a escuchar, / os contaré lo que ha hecho conmigo. / Bendito sea Dios, que no rechazó mi súplica / ni me retiró su favor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 3,15-18)

Queridos hermanos: Glorificad en vuestros corazones a Cristo Señor y estad siempre prontos para dar razón de vuestra esperanza a todo el que os la pidiere; pero con mansedumbre y respeto y en buena conciencia, para que en aquello mismo en que sois calumniados queden confundidos los que denigran vuestra buena conducta en Cristo; que mejor es padecer

haciendo el bien, si tal es la voluntad de Dios, que padecer haciendo el mal. Porque también Cristo murió por los pecados una vez para siempre: el inocente por los culpables, para conducirnos a Dios. Como era hombre, lo mataron; pero, como poseía el Espíritu, fue devuelto a la vida.

▶ Evangelio según san Juan (Jn 14,15-21)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Si me amáis, guardaréis mis mandamientos. Yo le pediré al Padre que os dé otro defensor, que esté siempre con vosotros, el Espíritu de la verdad. El mundo no puede recibirlo, porque no lo ve ni lo conoce; vosotros, en cambio, lo conocéis, porque yo vivo con vosotros y está con vosotros. No os dejaré huérfanos, volveré. Dentro de poco el mundo no me verá, pero vosotros me veréis y viviréis, porque yo sigo viviendo. Entonces sabréis que yo estoy con mi Padre, y vosotros conmigo y yo con vosotros. El que acepta mis mandamientos y los guarda, ése me ama; al que me ama lo amará mi Padre, y yo también lo amaré y me revelaré a él.»

Jesucrist ens ha revelat el misteri de Déu: Pare, Fill i Esperit Sant. Il·lustració: *La Trinitat*, pintura de José Ribera (1591-1652)

COMENTARI

«Tornaré a venir»

per alt el dolor personal ni les seves contradiccions objectives.

Però l'Església no és una institució en la qual imperi la disciplina de partit o el pensament únic. Té mil veus perquè és la comunió amb el Pare i amb Crist en l'Esperit Sant, en una visibilitat bona i acollidora, però també pecadora: una visibilitat que és nostra i fem nostra, que va dels sagraments a formes d'organització perfectibles. No ens cal eliminar el desig d'una Església més religiosa i més arrelada entre els pobres, perquè el més important és Déu, que salva i purifica, que guarda la nostra llibertat i que retorna sempre a la comunitat de la fe i de l'amor per renovar-la.

Hem de creure amb fe confiada que Jesús prega perquè l'Esperit Sant sigui ben nostre: Que «l'Esperit de la Veritat... es quedi amb vosaltres per sempre. El

món no el pot rebre... però vosaltres sí que el coneixeu, perquè habita a casa vostra i està dins de vosaltres. No us deixaré pas orfes. Tornaré a vosaltres...»

En efecte, Jesús ha promès: «Jo seré amb vosaltres dia rere dia, fins a la fi del món» (Mateu 28,20). I, com si es girés personalment a cada un de nosaltres, conclou: «El meu Pare l'estimarà i jo també l'estimaré i em manifestaré a ell.»

El Poble que, en l'Antic Testament, era anomenat *possessió de Déu*, ara ha esdevingut comunió amb el Pare i el Fill, en l'Esperit de la Veritat i de l'Amor. Per això, ja ara, comencem a dir: «Veni, Senyor Jesús» i «veni, Esperit Sant». Perquè ens estem preparant per al retorn de Crist en la Pentecosta de l'Esperit, sempre nou.

Josep M. Rovira Bellosa

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Ac 1,12-14 / SI 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47

□ **dimarts**: 1Jn 1,5-2,2 / SI 102 / Mt 11,25-30 □ **dimecres**: Ac 17,15.22-18,1 / SI 148 / Jn 16,12-15

□ **di-jous**: Ac 18,1-8 / SI 97 / Jn 16,16-20 □ **divendres**: Ac 18,9-18 / SI 46 / Jn 16,20-23a

■ **dissabte**: 1Co 15,1-8 / SI 18 / Jn 14,6-14 □ **diu-menge** vinent, l'Ascensió del Senyor (lit. hores: 3a setm.): Ac 1,1-11 / SI 46 / Ef 1,17-23 / Mt 28,16-20.

Apoc a poc ens preparem per a l'Ascensió de Jesús «a la dreta» del Pare, des d'on ens envia l'Esperit: el Defensor, el Paràclit o Consolador. Continuem llegint el capítol 14è de l'Evangeli de Joan que vam començar diumenge passat.

En el comentari, vaig fer meua la *definició* d'Església més senzilla i transcendent: l'Església és Crist en nosaltres i nosaltres en Crist. En l'evangeli d'avui trobareu els mots que em van portar a aquesta definició: «Aquell dia sabreu que jo estic en el meu Pare i vosaltres en mi i jo en vosaltres.»

No voldria simplificar les coses. Comprenc el dolor dels qui estimen l'Església però se senten poc a gust en la seva visibilitat real a causa de les actituds d'alguns dels seus membres responsables, lligades a opcions humanes, massa humanes. No passo

EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

La creu, poder i saviesa de Déu

Tota l'obra redemptora és revelació de l'amor diví. En efecte, «Déu estima tant el món, que li ha donat el seu Fill únic» (Jn 3,16). Aquesta frase ens fa entendre en profunditat el sentit de la creu de Jesús. L'amor infinit del Pare per la humanitat, l'amor infinit del Fill pel Pare i per cada home i dona concrets. Tota l'obra de la salvació és un misteri d'amor en la donació generosa i sofrent de Déu: «Déu ens donà prova de l'amor que ens té quan Crist va morir per nosaltres» (Rm 5,8). Paraules que ens estimulen a tenir una mirada positiva sobre el nostre món, tan marcat pel sofriment i per la incertesa davant el futur.

Nosaltres, doncs, no hauríem de considerar la creu com un escàndol o un absurd —com ho era pels contemporanis de sant Pau i com ho és per a molts dels nostres contemporanis— sinó com a «poder de Déu i saviesa de Déu» (1Co 1,21-25). És, certament, instrument de mort, amb tot el que això vol dir de sofriment i de desfeta humana. Però és sobretot trofeu de victòria; és pas de l'esclavitud a la

llibertat, de les tenebres a la llum, del no-sentit del dolor i de la mort al sentit global de l'existència i a la plenitud de joia; és pas de la mort a la vida per sempre.

Ho és des d'aquell dia que Jesús hi va ser enlairat; és a dir, segons el pensament del quart evangeli, clavat i exalçat alhora, entronitzat per donar la vida eterna. Des d'allí atreu totes les coses cap a ell (cf. Jn 12,32), pren sobre seu la causa del gènere humà, pren sobre seu —per amor— les nostres febleses i els nostres sofriments.

Prenent la condició d'esclau —ell que és Fill—, fent-se obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu, ha vençut la mort corporal i el pecat; ha vençut tot sofriment, tota injustícia. I ens dóna la possibilitat de compartir la seva victòria, de compartir la seva vida per sempre, ens dóna la joia profunda i la pau.

Josep M. Soler, abat de Montserrat
(Kyrie! El rostre del Déu amor. PAM, 2006)

CIVILITZACIÓ DE LA CONVIVÈNCIA

La reacció identitària

No és fàcil entendre el món contemporani. És complex i confús i en ell es pot observar una tensió entre globalització i identitat. Les múltiples identitats nacionals, ètniques o religioses estaven atenuades en els dos imperis dels temps de la guerra freda. Ben mirat, les lògiques nacionals també existien, però estaven amagades. La globalització i el final de la guerra

freda han qüestionat un cop més totes les identitats.

L'actual globalització, molt diferent de les anteriors (encara que només sigui perquè és més universal i més ràpida), està imposant processos de reestructuració fins i tot a identitats definides i amb importants arrels històriques.

Un observador religiós, el patriarca ortodox de Constantinoble Atenàgore, que havia nascut el 1886 i va morir el 1972, va arribar a la mateixa conclusió. Era un grec dels Balcans que havia viscut el desmembrament de l'imperi otomà i la crisi de les nacionalitats; després de la guerra es va trobar atrapat en l'enfrontament entre grecs i turcs i assetjat per la crisi xipriota. De vegades, a partir dels mons religiosos es poden percebre amb força claredat els corrents profunds de la història. Durant els anys seixanta, Atenàgore destacava una tendència contemporània: «D'una banda [...] l'adveniment de l'home planetari en una història que passa a ser mundial; de l'altra, potser per fugir de la impersonalitat de la civilització industrial, cada poble s'aferra a la seva originalitat».

I, malgrat la secularització, en la tensió entre globalització i identitat tenen un gran paper les religions. Encara que les grans comunitats religioses han de remodelar la seva identitat davant els processos de secularització i davant models de vida altament innovadors respecte als tradicionals.

Andrea Riccardi

(Conviure. Ed. RBA Llibres, Barcelona 2007)

SANTORAL

27. ✚ Diumenge VI de Pasqua. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada 1881, entronitzada 1947). Sant Toribi de Mogrovejo, bisbe, santa Zita, vg., de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, preveres de Barbastre.

28. Dilluns. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. marista i mr. a Oceania. Sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís-Maria Grignon de Montfort, prev.; santa Valèria, mare de família mr.; beat Luquesi, terciari franciscà.

29. Dimarts. Santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominicana, doctora de l'Església i copatrona d'Europa. Sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc.

30. Dimecres. Sant Pius V (1504-1572),

papa (1566, dominicà). Sant Josep-Benet Cottolengo, prev., fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova; sant Indaleci, bisbe; santa Sofia, vg. i mr.

1. Dijous. Sant Josep, obrer. Sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.

2. Divendres. Sant Anastasi (295-373), bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església. Mare de Déu d'Araceli; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoà, mare de família mr.

3. Dissabte. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols. Trobament de la santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.

INTENCIONS DEL SANT PARE (maig)

General: Que els cristians utilitzin la literatura, l'art i els mitjans de comunicació per promoure una cultura que defensi els valors de la persona.

Missionera: Que la Mare de Déu, Estrella de l'evangelització, guii amb amor maternal els missioners, així com va acompanyar els Apòstols al començament de l'Església.

ENTREVISTA

▶ ARMAND PUIG I TÀRRACH

Els apòcrifs

El Dr. Armand Puig acaba de publicar *Els evangelis apòcrifs. Volum I* (Edicions Proa). En aquest darrer treball del coordinador de la traducció interconfessional catalana de la Bíblia i degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, edita més de vint evangelis d'aquest tipus, tots ells no gnòstics. Es tracta, com diu l'autor, de relats referits a esdeveniments al voltant del naixement de Jesús o al voltant de la seva passió, mort i resurrecció. En el llibre també es publica un evangeli el tema del qual és la mort i glorificació (assumpció) de Maria. El segon volum està previst que surti per Nadal.

Què són els evangelis apòcrifs?

El terme *apòcrif* s'aplica a un document que no pertany al cànon de les Escriptures. Si, a més, parlem d'*evangeli*, això vol dir que el personatge central del document són Jesús o Maria, la seva mare.

Quina relació hi ha entre evangelis canònics i apòcrifs?

Els evangelis canònics —Marc, Mateu, Lluc i Joan— són els més primitius: es van escriure abans de l'any 100. En canvi, els no canònics o apòcrifs s'escriuen a partir d'aquesta data i fins a finals del s. IV i, per tant, són posteriors als canònics. Mentre que els primers són essencials per conèixer la història de Jesús, els segons contenen molt poques dades que puguin ser útils per comprendre aquesta història. Els evangelis apòcrifs no gnòstics *completen* les informacions no donades pels austers evangelis canònics, però sovint ho fan des d'una percepció dogmàtica o devocional, no estrictament històrica.

Com cal llegir els evangelis apòcrifs?

Sabent que són relats edificants però alhora plens d'una fe autèntica, que volen oferir una imatge de Jesús o de Maria popular i propera, i alhora fonamentada i fonamentant del dogma cristià. El lector hi trobarà molts elements que l'ajudaran a comprendre millor l'abast de la salvació de Jesús. Alhora, llegint els apòcrifs, entendreà millor algunes festes litúrgiques —la Nativitat de Maria o la seva Assumpció— i algunes representacions artístiques d'Orient —la icona de la resurrecció o baixada de Crist als inferns— i d'Occident —els episodis de la infància de Jesús, presents en tants retaules romànics i gòtics, i fins i tot renaixentistes.

Òscar Bardají i Martín

PENSAR EN LOS HIJOS

El valioso soporte de la escuela

«Diles a tus padres que vengan a verme». Esta es la mejor receta que puede aconsejar el maestro al alumno taciturno. El encuentro con los progenitores ratifica la *intuición* del maestro, lo pone al día de la situación, de la severidad del caso, y le permite formular sus oportunas reflexiones.

La escuela, institución fundamental delegada de la familia (que nunca se olvide: delegada), sirve como importante estructura de soporte del alumnado con separación de los padres. Quiero resaltar aquí una queja muy corriente de los maestros en los casos de separación: no conocen a uno de los padres.

Habitualmente, el desconocido es el progenitor no custodio. A veces la falta de cooperación de uno de los padres con los maestros viene de tiempo atrás, y es debida al desinterés de éste por los estudios del hijo y la actual separación no ha cambiado su actitud.

En estas situaciones aconsejo a los maestros —por los que siempre que tengo ocasión confieso mi ferviente admiración— que pongan todo de su parte para implicar al padre no custodio en la marcha escolar del hijo. Una buena medida es asegurarse de que le lleguen las calificaciones y las notificaciones escolares que antes, quizá, no recibía.

Quando el docente da la oportunidad de que el alumno le cuente la situación familiar le está haciendo un gran favor. El niño ya ha podido manifestar a alguien —que le comprende bien— su tristeza y su malestar. Entonces ya se siente menos solo. Seguro que dormirá mejor. Y el maestro hará bien en pedir comprensión hacia los alumnos de las familias que pasan una crisis y hará bien en esforzarse en disculpabilizar a los menores de las situaciones generadas por los adultos.

Dr. Paulino Castells

(Separarse bien. Pensando en los demás y en uno mismo. Ed. Espasa-Calpe, 2004)

AGENDA

Espai de discerniment «Set de Déu».—Diumenge 27 d'abril, de 2/4 de 5 a 8 tarda, a l'Acadèmia Mariana, espai de discerniment i acompanyament vocacional per a joves «Set de Déu».

Visita cultural de les parròquies de Llarde-cans, Sarroca i Torrebesses.—Dimarts 29, a partir de les 10 del matí visita al Museu de Lleida, Diocesà i Comarcal. 1.30 tarda, Missa a la capella de l'Acadèmia Mariana i dinar de germanor. 4 tarda, visita al Palau de Maria i Casa d'Espiritualitat.

L'ACO celebra l'1 de maig.—L'Acció Catòlica Obrera (ACO), celebrarà l'1 de maig amb un acte públic el dimarts 29 d'abril, 7.30 tarda al Casal Social de Pardiniyes. Dijous 1 de maig, 10 matí, Eucaristia del 1r de maig a la parròquia de Sant Salvador de Pardiniyes.

Festa de sant Josep Obrer als Magraners.—Dijous 1 de maig, 11 matí, parròquia de Sant Josep Obrer del barri dels Magraners, celebració de la missa rociera amb motiu de la festa patronal i ofrena de flors al patró.

Eucaristia de comiat per a les religioses josefines.—Dijous 1 de maig, 10 matí a la capella de les religioses josefines c/ Acadèmia de Lleida, Eucaristia de comiat de la congregació presidida pel senyor bisbe.

Benedicció de l'ermita de Sant Sebastià a Ivars de Noguera.—Dijous 1 de maig, 12 migdia, Missa d'inauguració i benedicció de les obres de restauració de l'ermita de Sant Sebastià d'Ivars de Noguera.

Divendres de la Divina Misericòrdia.—Dia 2 de maig, a la parròquia de la Mare de Déu del Pilar de Lleida, Divendres de la Divina Misericòrdia: 6 tarda, exposició del Santíssim; 6.15, rès de la Coroneta; 6.30, Sant Rosari i veneració de la relíquia de santa Faustina i 7 tarda, Santa Missa.

Vigília de l'Adoració Nocturna.—Dissabte 3, de les 11 de la nit a les 3 de la matinada, a la parròquia de Sant Llorenç, Vigília Eucarística de l'Adoració Nocturna (Rosari, lectura espiritual, Vespres, Santa Missa 11 nit i Exposició del Santíssim), dirigida pel consiliari Mn. Daniel Turmo.

Pelegrinatge per la Ruta de sant Pau.—Organitzat per l'Agrupació de Pessebristes, amb ocasió de l'Any Paulí. Del 7 al 14 de juliol per la ruta de sant Pau (Esmirna, Efeso, Capadòcia, Istanbul...). Organitzat per l'Agrupació llerdenca de Pessebristes, coordina el consiliari Mn. Vicenç Alfonso. Informació i inscripcions: Telèfon 678 952 833.

Peregrinació a Tarragona.—Organitzat pel bisbat de Lleida i les parròquies, amb ocasió de l'Any Jubilar de sant Fructuós. Dissabte 31 de maig. Informació i inscripcions: Bisbat de Lleida, Tel. 973 268 628.

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

La diòcesi de Lleida pelegrina a Roma en acció de gràcies pel procés dels màrtirs

Un grup de 103 diocesans ha peregrinat a Roma, en un pelegrinatge organitzat pel bisbat de Lleida, encapçalat pel vicari general Mn. Joan R. Ezquerria, com acció de gràcies pel procés dels 169 màrtirs, sacerdots i laics i homenatge al seu testimoni i martiri. Per aquesta circumstància, molts dels pelegrins eren fills, néts o familiars dels màrtirs, també amics o testimonis del procés que es troba ja a Roma. La postuladora d'aquesta Causa i també de la de canonització del beat Francesc Castelló la Dra. Silvia Corrales, va tenir una trobada amb els pelegrins i amb Mn. Ezquerria, vicepostulador de la Causa dels Màrtirs que li lliurà documentació referent a presumptes curacions per intercessió del jove màrtir, per a que puguin ser estudiades.

Per significar encara més aquest signe martirial, els pelegrins van rebre el llibre dels màrtirs de Lleida, així com estampes i butlletins del beat Francesc Castelló i del metge màrtir Marià Mullerat, distribuïts per la seva filla Adela. Tanmateix es va visionar un DVD de l'obra de teatre dedicada al beat Francesc Castelló, original del P. Francesc Gamissans, gravat en l'estrena en el Teatre de l'Acadèmia Mariana.

El grup sortí de Lleida el 2 d'abril, visitant els indrets més significatius i celebrant l'Eucaristia en les catedrals de Milà i Pisa i en les basíliques de Sant Antoni de Pàdua i de Sant Francesc d'Assís. Ja a Roma van visitar les quatre basíliques: Sant Joan de Letran, Sant Pau Extramurs, Sant Pere del Vaticà i Santa Maria la Major, on celebraren també l'Eucaristia. Molt significativa fou també la visita a les catacumbes i al Coliseu, lloc de martiri per a molts antics cristians que donaren la vida per la seva fe, fent també allí memòria dels màrtirs de Lleida.

El moment més intens del pelegrinatge fou l'assistència a l'Audiència Papal els dimecres 8 de març, a la plaça de Sant Pere del Vaticà on el papa Benet XVI va saludar «a los peregrinos venidos de la diócesis de Lleida y a su obispo», que s'havia sumat al pelegrinatge en la darrera etapa a Roma. Mons. Salinas va saludar personalment el Papa, manifestant-li l'afecte dels diocesans, alhora que li exposà el procés en que es troba la diòcesi a l'espera d'un nou bisbe. El mateix dimecres, com a cloenda del pelegrinatge, el bisbe Salinas presidí l'Eucaristia amb els pelegrins lleidatans a l'església de Sant Lluís dels Francesos.

Edició de l'opuscle «La catedral de Lleida recorda els seus màrtirs»

Coincidint amb el temps pasqual i el pelegrinatge a Roma, el capítol catedral de Lleida ha editat l'opuscle «La catedral

de Lleida recorda els seus màrtirs», com homenatge i memòria dels 22 mossens, canonges i beneficiats, encapçalats pel degà Rafael García Segura, que van morir màrtirs el 1936.

El degà del capítol Josep A. Ginestà, que signa la presentació de l'opuscle diu: «En recollir breument la seva biografia i donar-la a conèixer, complim un deure d'agraïment. Tant de bo que aviat l'Església reconegui la seva condició de màrtirs de la fe». La publicació inclou fotografies dels màrtirs i antigues imatges on s'aprecia com era la catedral abans de la seva destrucció el 25 d'agost de 1936. Els interessats en aquest opuscle poden sol·licitar-lo a la Catedral o bé en les oficines del bisbat.

Aquesta publicació se suma a la que féu la Unitat Pastoral de les parròquies del Carme, Sant Joan i Sant Pere, dedicada als seus 29 màrtirs, 22 mossens i 7 laics. Amb el títol «Els màrtirs de la nostra Unitat Pastoral», recull el testimoni biogràfic de cada un d'ells, i una referència històrica de les tres esglésies incendiades i destruïdes el juliol de 1936. Els historiadors Romà Sol i Carme Torres són els autors dels textos, acompanyats d'impressionants testimonis gràfics. Tots ells formen part del procés de beatificació dels màrtirs de Lleida.

Març intens al Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica de Lleida - MIJAC

El mes de març ha estat intens per al Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica de Lleida (MIJAC), pel fet d'haver realitzat diferents activitats comunes i importants per al moviment.

El diumenge 2, als locals de la parròquia de Sant Antoni M. Claret del claretians a Balàfia, es féu una trobada de formació i assemblea, en la que es tractà sobre el finançament del moviment a nivell catalano-balear i diocesà. També es van posar en comú la vida dels centres, les activitats diocesanes i el treball que es fa amb els infants.

El cap de setmana següent, 8 i 9, es va realitzar una trobada d'infants del MIJAC a nivell diocesà a la granja-escola La Manreana de Juneda, amb 50 persones entre infants i animadors. Allà compartiren activitats, jocs, tallers... alhora que es féu una breu presentació del treball a fer per la campanya del moviment a la nostra diòcesi: «Amb respecte i col·laboració, Lleida anirà millor».

Per cloure aquest seguit d'activitats, en la tarda-vespre del dissabte 15 de març, tingué lloc una trobada d'iniciació a Albatàrrec, on es van aplegar una vintena d'animadors en iniciació que hi ha als centres del MIJAC. Tots ells, joves i adolescents de les diferents parròquies on el moviment hi és present i viu, van treballar el tema de formació sobre el joc, fent teoria i pràctica, tot acabant amb un sopar senzill: «...l'ambient —en paraules d'un dels participants— va ser molt distès i participatiu».

Diumenge 27 d'abril, actes en honor de la Mare de Déu de Montserrat

La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat ha organitzat els següents actes en honor de la patrona, a celebrar en la Catedral de Lleida, on hi ha la seva seu, la capella i el cambril.

10 del matí: **Eucaristia** a l'altar de la patrona, presidida pel degà del capítol catedral Mn. Josep A. Ginestà. La Missa serà aplicada en sufragi del confreres traspasats en el darrer any, amb benedicció del Boix que es distribuirà als fidels durant la jornada, cant del Virolai i «besamans» a la Moreneta en el seu cambril.

12 del migdia: **Repic de Campanes** a la Seu Vella, en honor de la Mare de Déu de Montserrat, organitzat per la Confraria de Campaners de Catalunya.

7 tarda: **Visita Espiritual** a la Mare de Déu de Montserrat, dirigida pel consiliari de la Confraria Mn. Xavier Batiste.

2/4 de 8 tarda: **Concelebració eucarística**, presidida pel bisbe administrador apostòlic Mons. Xavier Salinas i Viñals, amb cant del Virolai i «Besamans» a la imatge de la patrona en el seu cambril. Cantarà el Petit Cor de la Catedral de Lleida, dirigit per Mn. Joaquim Mesalles, mestre de capella.

Festa a la parròquia de Montserrat

11.30 del matí, Eucaristia de festa major a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida (Par-

tida de Montserrat), presidida pel rector Mn. Ramiro Ballarín, amb ofrena de flors a la patrona.

Aplec a l'ermita de Montserrat de Raimat

11 del matí, aplec a l'ermita de la Mare de Déu de Montserrat de Raimat, amb Eucaristia presidida pel P. Cinto Casanovas i cant dels Goigs per la Coral Montserratina.

Aplec a l'ermita de la Mare de Déu de Montserrat de Castellidans

12 del migdia, aplec a l'ermita de la Mare de Déu de Montserrat de Castellidans (Les Garrigues), amb ofrena de flors i Missa a l'esplanada de l'ermita, presidida pel rector Mn. Joan Bisart, amb veneració de la imatge de la patrona i cant del Goigs.